

מדינת ישראל נכבשת בהליכה

צו המילואים שנחת בתיבת המכתבים שלי בישר על ארבעה שבועות מילואים בקו הגבול המצרי. לכאורה שינוי מרענן מהתעסוקות באזור יהודה ושומרון וגבול הרצועה, להם הורגל הגדוד בעשור האחרון, גבול של שלום, בסוף התעסוקה הבנתי שגבול השלום הזה מייצר בעיות קשות למדינה יותר מאשר גבולות העימות (לבנון וסוריה). חלק ממשימות הגדוד הייתה מניעת הסתננות גבול, לאחר שלושה שבועות תעסוקה "קלט" הגדוד **388** מסתננים(כמעט שווה ערך למספר הנוסעים במטוס ג'מבו), העובדה של אי עמידה במשימה גרמה למפקדי הגדוד תחושה קשה של כשלון. על תופעת הפליטים/המסתננים/מהגרי עבודה/פולשים(בחר הגדרה) נכתב רבות, אך שלושה שבועות של התעסוקות אינטנסיבית עם התופעה תרם לי להבנת הבעיה ממקור ראשון ללא תיווך של אמצעי התקשורת.

בנקודת זמן מסוימת כשראיתי את כמות המסתננים הרגשתי כמו חקלאי המנסה לעצור נחשול ארבה המגיע מהמדבר לארץ הנושבת באמצעים מגוחכים כהקשה על פח. את ההבנות(חלקם ידועות) שרכשתי ממראה עיניים, תחקור המסתננים(ערבית, אנגלית ועברית...) הללו אעלה בשורות הבאות

נחשול המסתננים מהלילה מובל ע"י חיילי הגדוד לנקודת האיסוף.

עובדות

- א. המסתננים ברובם הם מאריתריאה, מדינה נוספת המיוצגת בצורה מרשימה היא סודן. עשרה מסתננים, חלקם דוברי עברית הגיע מתורכיה (אולי נואשו מלחכות ל"מרמרה") מסתנן בודד הגיע מחוף השנהב.
- ב. הסיבה **היחידה** לבואם היא הרצון לשיפור ברמת החיים ביחס לארצות המוצא שלהם. המשכורות בארץ, הטיפול הרפואי, והעובדה שהמדינה מתירה את העסקתם מושכים אותם לכאן.
- ג. המסתננים חלקם נוצרים וחלקם מוסלמים.
- ד. הסתננות נעשית ברוב המקרים כך : הגעה למצרים בטיסה או ברכב חבירה לקבלנים בדואים שמעבירים אותם לתוך סיני עד מרחק של 2 ק"מ מהגבול, ומשם מראים להם את הכיוון הכללי של הגבול באמצעות פרט נוף בולט או אנטנה ומתחילים לצעוד. הסיפורים על מסתננים שחצו מדבריות בצעידה רגלית הם לא יותר מבדיה. עלות המסע היא כ \$2000 למסתנן.
- ה. הנקודה הקריטית בהסתננות עבור המסתנן היא חציית עמדות הצבא המצרי וגדר הגבול, בנקודה זו הם עלולים להיפגע מיריות במידה והם מתגלים והחיילים המצריים ערניים ולא שוחדו. הגדוד ניתקל בסודני הרוג ואריתראים פצועים מירי.
- ו. ברגע שהמסתננים חודרים לשטחנו ומבינים שהם בארץ המובטחת השמחה על פניהם משתווה לשמחה של הוריי שעלו לארץ לפני 60 שנה. רובם אינו מנסה לברוח אלא ממתין לחיילי צה"ל שילקטו אותם.
- ז. המסתננים מודעים היטב ל"שרשרת החיול" הצפויה להם הכוללת המתנה של יום במתקן זמני במסגרת הגדוד (התנאים לא משהו ויצא לקבל תלונות ממסתננים למה הם לא מפונים בזמן) ומשם ההעברה למתקן כליאה (קליטה?) בסהרונים ליד קציעות (תנאים משופרים) וכעבור כחודש יגעו הטיוליות לת"א, אשדוד וכו', המדינה תעניק להם מענק הסתגלות של כמה מאות שקלים וקדימה לשוק העבודה הישראלי.
- ח. לרוב המסתננים יש כבר תשתית בדמות קרובי משפחה וחברים, שיקלטו אותם בצורה קלה עם יציאתם ממתקן סהרונים.
- ט. למען הסרת ספקות חיילי צה"ל אינם פוגעים במסתננים, הם מעניקים להם מים, אוכל וטיפול רפואי, פינוי פצועים (היו מסתננים שדיווחו שהם חולים מלריה) באמצעות מסוק

, ומסיעים אותם לנקודות האיסוף.

קבוצת סודנים ברגע ה"תפיסה".

חיזכים של נשים אריתריאיות בארץ המובטחת

משפחות שלמות עושות את דרכם

אין גבול גיל להסתננות מסתנן בן 60(מודע להעלאת גיל הפרישה....)

ילד כבן שנה עם הוריו

שלב ב"שרשרת החיול" המסתגנים נרשמים בטרם הם מועברים למתקן סהרונים בעוד כחודש אצלכם במרכז.

מסקנות ושאלות של הלוחמים :

- א. איך מדינה מרשה מצב של טיילת בגבול שלה, מצב הנמשך שנים, המחשבה שבמקום 388 מסתננים היו 388 מחבלים גרמה לנו סיוטים. אם היחס של המדינה לכל מסתנן היה כאל מפגע דמוגרפי התופעה הייתה נעצרת.
- ב. מעבר לתמונות המעוררות סימפטיה, מדובר בתופעה מדאיגה ביותר המאיימת על קיומה של המדינה כמדינה יהודית.
- ג. מדוע המדינה משחררת את המסתננים לאחר כחודש, ולא כולאת אותם עד לגרושם כמו שנהוג ברוב המדינות הנאורות בעולם?
- ד. מדוע המדינה לא מגיעה להסכם החזרתם למצרים מדינה ממנה הם חדרו לשטחנו? במידה והמצרים אינם מסכימים, יש לפגוע באותם בדואים המבריחים את המסתננים גם אם הדבר כרוך בפגיעה בריבונות המצרית.
- ה. הממשלה אינה מגדירה לצבא יעד של 0 חדירות (כמו שמוגדר בגבולות האחרים של המדינה) במידה והיה מוגדר יעד כזה הצבא היה משקיע הרבה יותר אמצעים בבלימת המסתננים על גדר, במצב הנוכחי הכוחות עושים את מירב המאמצים, אך הסד"כ ואמצעים דלים.
- ו. בסמוך לגבול התאמנו כל העת מיטב מטוסי חיל האוויר לקראת מלחמה עתידית, בשעה שהמדינה זולגת לנו מבין האצבעות ע"י פעולה פשוטה של צעידה ומעבר הגבול.
- ז. הישראלים שמעסיקים את הזרים גורמים נזק אדיר למאמץ לבלום את התופעה ואכן במידה ולא הייתה מחכה להם תעסוקה, הם לא היו מגיעים.
- ח. למדינת ישראל יש קשרים דיפלומטיים עם אריתריאה האם לא ניתן להגיע להסכם החזרה מסודר?
- ט. התחושה שלי שכל מסתנן פוגע בכל שכבות בחברה הישראלית ללא השכלה שפעם יכלו לחיות בכבוד מעבודת כפיים קשה, אך כיום יהיו מסתננים שהיו מוכנים לעשות את אותה עבודה רק זול יותר.
- י. מדינה שגעשה מכמה תיירים שעשו פרובוקציה בנתב"ג, מקבלת בשיוויון נפש עשרות אלפי מסתננים, שמימשו את זכות השיבה בלי להמתין להסכם. (תנסו לחשוב מה היה קורה לראש ממשלה שהיה מסכים לקלוט לשטח הקו הירוק 50,000 לא יהודיים)

יא. מדינה שלמה ממתינה להשלמת הגדר בגבול שתסיים את התופעה, במקום לנקוט במכלול צעדים.

גדר הגבול החדשה.

לסכום כמו בהרבה נושאים בחיינו במדינה הזו, אין מדיניות ברורה וקבלת החלטות אמיצה לטובת המדינה (אולי החשש מבג"ץ, תקשורת או אומות העולם). התוצאה של גמגום הנה גרועה לעיתים מהחלטה גרועה. באין מדיניות הגירה ברורה למדינה ונוצר מצב שמשפרי עבודה כופים את עצמם על המדינה. כחייל אין לי את הכלים לעמוד במשימה, שהוגדרה לי והיא מניעת חדירות גבול. עובדה זו עדיין נסבלת, אבל את התוצאות של אי העמידה במשימה זו ישלמו ילדיי שיחיו במדינה צפופה עם משאבים מוגבלים, עם אוריינטציה של עולם שלישי, והרוב היהודי בה מוטל בספק.

מפקדי גדוד ההנדסה 5280

רשם - רס"ן יובל יצחק

מסכים - סא"ל אמנון כהן